

‘भृजो बिभर्ति बिभृते भरते भरतीत्यपि ।

ऋदन्तस्य भृणातीति भर्त्सने श्चि तथा भरः ॥’ (श्लो. २८) इति देवः ।

भारकः-रिका, भारकः-रिका, ^१बुमूर्षकः-र्षिका, वेभीयकः-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकभरतिवत् (११७०) ज्ञेयानि । ^२बिभ्रत्-
बिभ्रतौ-बिभ्रतः, बिभ्राणः, ^३भृत्रिमम्, ^४भरथुः, [कवचं] ^५बिभ्राणः,
^६विश्वंभरः-^Aविश्वम्भरा, ^७भार्यम्, ^८इषुभृत्-देहभृत्, ^Bउदरंभरिः, ^९भृतिः,
^{१०}भृङ्गारः इत्यादीनि रूपाण्यस्य भवन्तीति विशेषः ।

१. ‘सनीवन्तर्ध्रस्जदम्भुश्रित्वयूर्णभरज्ञपिसनाम्’ (७-२-४९) इत्यत्र भर इति शपा
निर्देशात्, अस्य न ग्रहणम् । तेनात्र नेङ्गविकल्पः । ‘इको झल्’ (१-२-९) इति
सनः क्त्वात्, ‘अज्ज्ञनगमां सनि’ (६-४-१६) इति दीर्घः । ‘उदोष्ठपूर्वस्य’
(७-१-१०२) इत्युत्वम् । एवं सजन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।
२. शतरि शपः, ‘जुहोत्यादिभ्यः—’ (२-४-७५) इति झलः । ‘ञौ’ (६-१-१०) इति
द्विवचनम् । ‘भृजामित्’ (७-४-७६) इत्यभ्यासस्येकारः । उत्तरखण्डे यणादेशः ।
‘नाभ्यस्ताच्छतुः’ (७-१-७८) इति नुम्विषेधः । एवमेव शानजन्तेऽपि प्रक्रियोह्य ।
३. भावे, ‘ङितः क्त्रिः’ (३-३-८८) इति क्त्रिप्रत्ययः । तस्य, ‘तेन’ इति वर्तमाने
निर्वृत्तार्थे, ‘क्त्रेर्मन्वित्यम्’ (४-४-२०) इति नित्यं मप् तद्धितः ।
४. धातुमसुं द्रमिडाः ‘हु भृञ्’ इति पठन्तीति क्षीरस्वामिवाक्यादवगम्यते ।
तदानीम्, ‘टितोऽथुच्’ (३-३-८९) इति भावेऽथुच्प्रत्ययः । भरथुः=भारः ।
‘सुधाकरः पुनरथुज्विधौ ‘हु भृञ्’ इत्युक्त्वा, ‘हु भृञ्’ इति द्रमिडाः
पठन्ति । तेन भृत्रिमम्, भरथुः इति द्वयमिच्छति नन्दी ।’ इति । ‘हु हु भृञ्’
इत्यनुबन्धद्वयमिति शाकटायनः ।’ इति पुरुषकारवचनमिह ध्येयम् ।
५. ‘ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्’ (३-२-१२९) इत्यनेनात्र वयोवचने चानश्-
प्रत्ययः । कवचधारणयोग्यं वयः प्राप्तवान् इत्यर्थः ।
६. ‘संज्ञायां भृत्—’ (३-२-४६) इत्यादिना खच्प्रत्ययः । विश्वं बिभर्तीति विश्वंभरः
विष्णुः ।
७. ‘ऋहलोः—’ (३-१-१२४) इति कर्मणि ण्यत् ।
८. ‘क्विप् च’ (३-२-७६) इति कर्मण्युपपदे क्विप् । तुगागमः ।
९. ‘क्वित्तौ च संज्ञायाम्’ (३-३-१७४) इति संज्ञायां क्विच् । भृतिः=वेतनम् ।
१०. ‘भृङ्गारभृङ्गारौ’ (इ. उ. ८-६६) इति आरन्प्रत्ययः, तुगागम-तुगागमौ गुणाभावश्च
निपात्यन्ते । बिभर्त्युदकं मङ्गलाधिभिरिति भृङ्गारः=उदककलशः ।
- A. ‘ततो बलिन्दमप्रख्यं कपिर्विश्वम्भराधिपम् ।’ भ. का. ६.१०८.
- B. ‘उच्छृत्तिहृद्भरिरीसीत् तादृशेन तपसैव कृतान्तः ॥’ या. अ. २१.६३.